

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **T.H.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2018 č. j. MSK 81619/2018, sp. zn. DSH/16254/2018/Čub, o dopravním přestupku provozovatele vozidla

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 11. 2018 č. j. MSK 81619/2018, sp. zn. DSH/16254/2018/Čub žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č.j. SMO/203579/18/DSČ/Šva ze dne 25. 4. 2018. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“) tím, že jako provozovatel motorového vozidla, RZ X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, neboť dne 9. 12. 2017 v 11:25 hodin řídil nezjištěný řidič předmětné vozidlo v katastru obce Klimkovice v 347 km dálnice D1, v tunelu Klimkovice, ve směru jízdy na Brno, kde byla dopravním značením „B 20a“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem Unicam VELOCITY4 naměřena průměrná rychlost 98 km/h, po odečtu možné odchylky měřicího zařízení jel rychlostí nejméně 95 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 15 km/h. Jednání neznámého řidiče vykazovalo znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona, v návaznosti na ust. § 6 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Za přestupek mu byla podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil celou řadu žalobních námitek, které podřadil pod tyto okruhy: 1) Sankce – nesprávná správní úvaha (nezohlednění polehčujících okolností), 2) Nepřezkoumatelný výrok o sankci, 3) Absence formy zavinění ve výroku rozhodnutí, 4) Nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy, 5) Absence zjištění formy zavinění řidiče, 6) Neoznámení úseku měření rychlosti motorových vozidel dopravní značkou, 7) Nejvyšší dovolená rychlost, 8) Nesouhlas žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 13. 3. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2018 č. j. MSK 81619/2018, sp. zn. DSH/16254/2018/Čub, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/518897/17/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70436-17 silničního rychloměru Unicam Velocity4, v.č.: CAM16003609, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 10. 11. 2017 a jeho platnost byla stanovena do 9. 11. 2018, umístění rychloměru: Tunel Klimkovice, obousměrně;
 - z kalibračního listu č. VÚGTK/40160/2016 ze dne 19. 10. 2016, že je v něm mj. uveden jízdní úsek směr Ostrava - nejkratší pojezdová vzdálenost 767,28 m a jízdní úsek směr Brno - nejkratší pojezdová vzdálenost 778,89 m;
 - z výstupu z výše uvedeného měřidla - obrazového snímku č. 48155, že obsahuje mj. tyto údaje: UnicamVELOCITY, v.č.: CAM16003609, datum a čas změření: 9. 12. 2017 v 11:25:14 hodin, rychlost: 98 km/h, maximální dovolená rychlost: 80 km/h, vzdálenost 778,89 m, tunel Klimkovice, směr Brno a je z něj čitelná registrační značka motorového vozidla X. K tomuto obrazovému snímku je přiložena ilustrační fotografie dopravního značení;
 - z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 11. 12. 2017 č. j. SMO/518898/17/DSC/Pan, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce, jakožto provozovatele motorového vozidla, RZ X, k uhrazení částky 500 Kč, neboť výše popsané jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Zároveň byl v této výzvě žalobce poučen, že může písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče, který skutečně vozidlo řídil v době spáchání přestupku;
 - z usnesení ze dne 20. 2. 2018, že správní orgán I. stupně odložil shora uvedený přestupek, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti určité osobě;
 - dne 20. 2. 2018 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupku žalobce a proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce – společnost FLEET Control, s.r.o. odpor, ve kterém uvedl, že žádá o sdělení jmen všech oprávněných úředních osob ve věci, za účelem posouzení případného vznesení námítky podjatosti. K tomuto odporu je přiložena nepodepsaná plná moc ze dne 8. 1. 2018, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje společnost FLEET Control, s.r.o. k zastupování ho ve správním řízení o spáchání přestupku. Výzvou ze dne 15. 3. 2018 byl zmocněnec žalobce správním orgánem I. stupně vyzván, nechť odstraní vady podání a plné moci. Následně byly předmětné vady zmocněncem žalobce odstraněny;
 - z vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 26. 3. 2018, že správní orgán I. stupně vyrozuměl zmocněnce žalobce, že dne 16. 4. 2018 v 9:00 hod. bude provedeno dokazování mimo ústní jednání;
 - z protokolu o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 16. 4. 2018, že v tento ten se zmocněnec žalobce ani žalobce nedostavili ke správnímu orgánu I. stupně;

- dne 25. 4. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
- 6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněncem žalobce ze dne 10. 5. 2018, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 16. 5. 2018, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání, žádost o poskytnutí součinnosti – doplnění spisu, ze které se podává, že žalovaný požádal správní orgán I. stupně o doplnění spisové dokumentace, neboť z ní není patrné, který orgán správnímu orgánu I. stupně postoupil podnět k projednání přestupku. Na tuto žádost správní orgán I. stupně doplnil spisový materiál o oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 11. 12. 2017 a sdělil žalovanému, že v tomto oznámení došlo ze strany Policie ČR ke dvěma administrativním chybám: 1) policie nesprávně uvedla ověřovací list č. 8012-OL-70400-16 ze dne 22. 11. 2016, který byl rychloměru vystaven v předchozím období, přičemž z obsahu spisové dokumentace je zřejmé, že použitý rychloměr byl náležitě ověřen a byl mu vystaven ověřovací list č. 8012-OL-70436-17 ze dne 10. 11. 2017 a za 2) v oznámení je nesprávně uvedeno měřidlo Unicom VELOCITY3, přičemž správně mělo být uvedeno Unicom VELOCITY4. Z oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 11. 12. 2017 se podává, že automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, při dohledu nad bezpečností silničního provozu na pozemních komunikacích PČR, dálniční oddělení Ostrava, bylo zjištěno, že v datu od 8. 12. 2017 00:00 do 10. 12. 2017 23:59 na dálnici D1 a v úseku 347,6 - 346,8 km ve směru z Ostravy na Brno blíže neustanovení řidiči překročili nejvyšší dovolenou rychlost, kdy tato je v daném úseku dálnice D1 upravena dopravním značením č. „B20a“ „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ na 80 km/h.
- 7. Součástí správního spisu žalovaného je jeho usnesení ze dne 11. 7. 2018, kterým žalovaný stanovil žalobci lhůtu pěti pracovních dní k seznámení se s podklady – materiály, které byly ke spisové dokumentaci doloženy až v rámci odvolacího řízení. Následně o blanketním odvolání žalobce, které ani přes výzvu nedoplnil, žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
- 8. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
- 9. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:
 - první žalobní námitky žalobce podřadil pod okruhy „*Sankce – nesprávná správní úvaha (nezohlednění polehčujících okolností)*“ a „*Nepřezkoumatelný výrok o sankci*“. Krajský soud předně uvádí, že je především důležité, aby uložená sankce byla zákonná, přičemž na výrok o sankci není nutno klást tak přísné požadavky jako na výrok o vině, neboť při ukládání sankce hrají roli jiné aspekty a že konkrétní výše sankce je věcí správního uvážení. Toto posouzení v sobě zahrnuje úvahu, že explicitní nevyjmenování kritérií, která nebyla pro danou věc relevantní, nepředstavuje vadu napadeného rozhodnutí. Ke skutečnostem uváděným žalobcem, tj., že nebyly konstatovány žádné polehčující okolnosti, je nutné zdůraznit, že správní orgán ukládal sankci na samé spodní hranici zákonného rozmezí, přičemž dopravní přestupek žalobce lze pokládat za běžný bez zvláštních okolností. V řízení nevyšly najevo žádné zvláštní skutečnosti k některým ze zákonných kritérií

rozhodných pro výměru sankce, nemělo by tedy žádný smysl, aby správní orgán u každého takového kritéria vždy zvlášť výslovně uváděl, že nezjistil žádné přítěžující či polehčující okolnosti, i přesto žalovaný uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, že žádné přítěžující okolnosti neshledal. Dle názoru zdejšího soudu správní orgán I. stupně přezkoumatelně a dostatečně zdůvodnil uloženou pokutu. Závěrem k této žalobní námitce krajský soud podotýká, že nelze ani uvažovat o uplatnění důvodů podle ust. § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť okolnosti přestupku žalobce nedosahují takového významu, že by zakládaly potřebu úvahy správních orgánů o aplikaci mimořádného institutu snížení výměry sankce. Jedná se o standardní případ přestupkového jednání postihovaného konkrétními ustanoveními zákona o silničním provozu;

- žalobce namítal absenci formy zavinění ve výroku rozhodnutí. Dle názoru žalobce výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně neodpovídá zákonným požadavkům, neboť v něm není uvedena forma zavinění. Krajský soud musí konstatovat, že odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je založena na odpovědnosti objektivní, tj. v případě těchto přestupků provozovatele vozidla není na místě se otázkou zavinění zabývat a výrok rozhodnutí tudíž nemusí obsahovat formu zavinění, tedy nemusí obsahovat ani to, že přestupek byl spáchán „nezaviněně“, jak tvrdí žalobce. S ohledem na výše uvedené je nutno učinit závěr, že námitky žalobce ohledně zavinění, za situace kdy se jednalo o objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek, jsou nedůvodné;
- žalobce namítal, že nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy. V projednávané věci je tvrzení žalobce zcela v rozporu s obsahem správního spisu správního orgánu I. stupně, konkrétně s oznámením o podezření ze spáchání přestupku ze dne 11. 12. 2017, s kalibračním listem ze dne 19. 10. 2016 a s ověřovacím listem silničního rychloměru UnicamVelocity4 ze dne 10. 11. 2017, ze kterých se udává umístění daného měřidla v tunelu Klimkovice, obousměrně. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá závěr, že silniční rychloměr pracoval v automatizovaném režimu bez obsluhy. Ze správních spisů nevyplývá, že by u měření byli přítomni policisté. Nelze po správních orgánech požadovat, aby za účastníka řízení domýšlely hypoteticky možné verze skutkového děje, které on sám netvrdil, a následně je vyvracely. Podstatný je závěr, že výše uvedený kalibrační list a ověřovací list prokazuje, že použitý automat - automatizovaný technický prostředek byl vyzkoušen, kalibrován a certifikován, a tudíž byl plně způsobilý k měření rychlosti. Krajský soud nevidí jakýkoliv důvod k posuzování toho, co je to „*automat*“ v rozhodnutí správních orgánů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 As 114/2018-49) a s ohledem na výše uvedené považuje krajský soud nadbytečné provádět důkaz stanoviskem Ministerstva dopravy sp. zn. 102/2013-160-OST/4, jak navrhoval žalobce. Krajský soud poznamenává, že Policie ČR v oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 11. 12. 2017 i žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí nesprávně uvedli ověřovací list č. 8012-OL-70400-16 ze dne 22. 11. 2016. Ve správním spise k použitému měřidlu v.č.: CAM16003609 je založen ověřovací list č. 8012-OL-70436-17 ze dne 10. 11. 2017, jak správně uvedl správní orgán I. stupně, a pouze tento ověřovací list prokazuje, že předmětný silniční rychloměr byl v souladu s právní úpravou

metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti ověřen a použit v době platnosti provedeného měření;

- žalobce také namítal absenci zjištění formy zavinění řidiče. Správní orgány neprokázaly a ani netvrdily, že by protiprávní jednání řidiče bylo zaviněné. Krajský soud podotýká, že předmětem řízení byl přestupek provozovatele vozidla a nikoliv přestupek řidiče. Pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za přestupek je sice podle ust. § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu nutné, aby porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle tohoto zákona, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o přestupku provozovatele vozidla povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) citovaného zákona postačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přestupku (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016 č. j. 8 As 156/2016-35);
- žalobce namítal, že úsek měření rychlosti motorových vozidel nebyl označen dopravní značkou. K tomu krajský soud uvádí, že podle § 79a zákona o silničním provozu *za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.* Z citovaného § 79a je zcela zřejmé, že měření rychlosti policií není vázáno na označení úseku dopravní značkou. Poznámka žalobce ohledně dopravních značek IP 31a „Měření rychlosti“ a IP 31b „Konec měření rychlosti“, je zcela irelevantní, neboť se vztahuje na měření rychlosti obecní policií, přičemž žalobce byl změřen Policií ČR, dálničním oddělením Ostrava. Krajský soud ještě dodává, že z vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, nevyplývá, že by dopravní značky IP 31a a IP 31b sloužily pouze k stacionárnímu měření rychlosti, jak tvrdí žalobce. Výstup z provedeného měření – obrazový snímek - je důkazem v řízeních týkajících se překročení nejvyšší dovolené rychlosti zcela běžným a získaným v souladu s právními předpisy. Žalobní námitky tedy v tomto směru nejsou důvodné, neboť měření rychlosti bylo provedeno v souladu se zákonem;
- k žalobní námitce „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ zdejší soud konstatuje, že ve správním spise je založeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 11. 12. 2017, ve kterém je uvedeno, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v daném úseku dálnice D1 upravenou dopravním značením B20a „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ na 80 km/h. Dále je ve správním spise založena fotografie dopravního značení a i z výstupu ze silničního rychloměru vyplývá maximální dovolená rychlost 80 km/h. Z výše uvedeného správní orgán neměl pochybnosti o tom, že v předmětném úseku měření byla nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h a ke stejnému závěru dospěl i krajský soud;
- žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu krajskému soudu nezbyvá než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.

10. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 18. února 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce